

Klasztor w Czarnowasach po sekularyzacji w 1810 r.

Klasztor w Czarnowasach po sekularyzacji w 1810 r.

W dniu 24 listopada 1810 do klasztoru w Czarnowasach przybył komisarz rządki i poinformował, że przesyła on do rządu skarb państwa. Miał być klasztoru w tym dniu 10 tys. talarów. Z tego w złocie i srebrze 3 tys. talarów. W skład majątku wchodziło 25 tys. hektarów ziemi. W tym czasie wiele różnego rodzaju zabudowań. W skład majątku należało także (zapisane) wchodziły dwa folwarki.

Po sekularyzacji nastąpił podział majątku na dwa oddzielne działy, jedno w Czarnowasach a drugie w Orlądach. Cały działy książek z biblioteki, liczący około 11 tys. tomów, i całe archiwum zostały przekazane do Wrocławia do biblioteki centralnej.

Siostry mieszkające w klasztorze, a było ich 23, dostały renty roczną w wysokości 250-300 talarów i osiedziły się do ich rodzin. Tylko jedna siostra - Barbara Cholewa, wyjechała sobie mieszkać w Czarnowasach i tu też została pochowana na miejscowym cmentarzu. Ostatnia siostra - Antonina Galsauer zmarła w roku 1872 w Szreniawicach Opolskich. Kazała by po śmierci przekazać jej przedki zakony proboszczowi w Czarnowasach na znak, że dochowała wierności swemu zakonowi słuźbowaniu.

Zabudowania żeńska klasztoru stały prawie i popadły w ruinę. Plany ich przekształcenia opracowywano w Berlinie. Różni miały być miejsce dla karczemnika nauczycieli innym razem zabudowania miały być przekształcone na więzienie. Były też plany przydzielenia zabudowań dla oddzielenych umiarkowanych. Jednak z tych wszystkich planów nic nie wyszło. Dopiero w roku 1813 w klasztorze uczątkowano teren dla żmiejczy rozległości, nawiązywał w ławie pod Lipkami. Po likwidacji rosyjskiego majątku pomieszczenia przedstawiły opiekawcy stan.

Do opuszczonych pomieszczeń wprowadził się dziedzic majątku i urządził w nich magazyn do przechowywania zboża. W roku 1869 państwo gozdyło się klasztoru, sprzedając go siostrze Magdalenieku z Ławki. Siostry wyemigrowały klasztor za sumę 85 tys. marek i 7 centów. W 1870 wznawiały się do Czarnowas. Jednak już wkrótce, w ramach tzw. „Kulturkampf”, w 1875 miały miejsce opuszczenie klasztoru. Przekształcił się do Holandi.

Po wyprawie siostry Magdaleny, w części budynku powstał asygnat dla dzieci. Po I Wojnie Światowej w budynku klasztornym powstała też ochroniarka młodzieży, sanatorium i dom starców. W roku 1953 kardynał Adolf Szreniawa odkupił budynek od państwa i zakładał tam placówkę „Caritas”. W klasztorze zamieszkały siostry Jachdzianki i siostra siostr. Siostry prowadziły też szkoły dla dziewcząt w zakresie prowadzenia domu, ogrodu i uprawy psów. Klasztor przetrwał nawałnicę II Wojny Światowej i pełni swoją funkcję do dziś.

Ernest Mikulski

W dniu 24 listopada 1810 do klasztoru w Czarnowasach przybyli komisarze rządu pruskiego i poinformowali, że przeszedł on na rzecz skarbu państwa...

Przeczytaj cały artykuł w 6 numerze Beczki z 20 kwietnia 2011 roku.